

РЕШЕНИЕ

№ 2991

гр. София, 17.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилка

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5503** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 25.05.2010 г. по н.а.х.д. № 259 / 2009 г., Софийски районен съд, НК, 7 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 39287 от 07.04.2008 г., издадено от Заместник началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на С. Б И. са наложени кумулативно административни наказания глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл.182, ал.2, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.21, ал.1 от същия закон.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от С. Благоев И., Ч. процесуален представител, в която моли същото да бъде отменено. Излага съображения за нарушения по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН поради неконкретизирани дата и място на нарушението и липсата на справка за годността на радарното устройство.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащо на обжалване съдебно решение, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, както и доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществото на спора СРС правилно е установил, че С. Б. И. е осъществил състава на административното нарушение, визирано в наказателното постановление по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата, за което правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорност по чл.182, ал.2, т.4 от този закон. Наложените кумулативно санкции са в рамките на законоустановения към датата на извършване на нарушението размер.

Не се споделят аргументите в касационната жалба за нарушения по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН поради неконкретизирани дата и място на нарушението. И в акта за установяване на административното нарушение /АУАН/, и в наказателното постановление /НП/ е описано коректно мястото на нарушението, а именно „на Б. Ботевградско шосе вход и под моста”. Не може да се съди за разминаване и в посочения час само от обстоятелството, че в АУАН е използван израз „в 17:24 часа”, а в НП –

„около 7:24 часа”. Показанията на радарното устройство са именно с този час и същите са видени от водача при спирането му.

Приема, че за измерване на скоростта е използвано допустимо по закон техническо средство за установяване на скоростта. Конкретният радар е въведен в експлоатация по установения ред и е преминал технически преглед за годност, съответно е бил в изправност към момента на използването му, което се удостоверява с обсъденото от първоинстанционния съд удостоверение рег. № ОВ-4661, екз № 2 от 30.03.2010 г. на ГД „Охранителна полиция” при МВР и Удостоверение за одобрен тип от Държавна агенция стандартизация и метрология.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Независимо от правилността на постановеното решение, налице е основание за приложение на разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН, а именно ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

С изменение на Закона за движение по пътищата, с ДВ, бр. 10 от 2011 г., размерът на глобата е завишен, но е премахната възможността за кумулативно налагане и на наказание лишаване от право за управление на МПС за определен период от време.

Предвид горното, макар решението на СРС да е правилно, доколкото законодателната промяна е последвала след постановяването му, следва да бъде изменено процесното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.05.2010 г. по н.а.х.д. № 259 / 2009 г. на Софийски районен съд, НК, 7 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 39287 от 07.04.2008 г., издадено от Заместник началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с изключение на частта му, относно наложената санкция на С. Б. И. лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, която се

ОТМЕНЯ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.